

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 350/2020
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босилковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана“ из Лесковца, чији је пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Марјановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1195/19 од 28.05.2019. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1195/19 од 28.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1195/19 од 28.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 5/16 од 16.01.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му, на име дуга за пружене комуналне услуге, односно услуге грејања по рачуну број .../... за период од марта 2011. године до јануара 2012. године, исплати износ од 140.491,00 динар, са законском затезном каматом од 01.03.2012. године до исплате. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 142.410,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1195/19 од 28.05.2019. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу, на име дуга за пружене комуналне услуге, односно услуге грејања по рачуну број .../..., за период од марта 2011. до јануара 2012. године, исплати износ од 140.491,00 динар, са законском затезном каматом од 01.03.2012. године до исплате. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.500,00 динара.

Допунским решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 1195/19 од 05.09.2019. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка, поред износа од 91.500,00 динара, на које је обавезана пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1195/19 од 28.05.2019. године, исплати још и износ од 25.218,00 динара. У другом ставу изреке, одбијен је тужиочев захтев којим је тражио да се тужена обавезе на плаћање трошкова поступка за судске таксе за жалбу и другостепену пресуду.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 04.05.2012. године, а да вредност предмета спора износи 140.491,00 динар, односно да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности, па је

ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић